

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217216619
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217216619.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnému: Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, Z., o vymoženie 95,98 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno, č. k. 10Er/1087/2017-19 zo dňa 03.septembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. zo dňa 01.03.2017 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 44 ods. 2, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 52 ods. 1, 2, 3, 4 § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 879j Občianskeho zákonníka, § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu, na základe čoho dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je treba zamietnuť.

2. Spísaním návrhu na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 01.03.2017 oprávnený žiadal, aby súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v neprospech povinného a vymožením pohľadávky s prísl. a trov exekúcie, pričom exekučným titulom v tomto konaní bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSpA 07519/16, ktorý vydal dňa 07.09.2016 Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava.

3. Súd najskôr preskúmal exekučný titul z formálnej ako aj materiálnej stránky. Z formálnej stránky skúmal, či exekučný titul v tomto prípade rozhodcovský rozsudok, má všetky formálne náležitosti, ktoré vyžaduje § 34 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) a z materiálnej stránky, či exekučný titul, v tomto prípade rozhodcovský rozsudok, má splnené všetky hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. Predpokladom pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a následné vydanie upovedomenia o začatí exekúcie je existencia vykonateľného rozhodnutia, pričom sa musí jednať o rozhodnutie vykonateľné po materiálnej aj formálnej stránke.

4. Následne preskúmal zmluvu o pôžičke zo dňa 01.10.2007 uzavretú medzi právnym predchodcom oprávneného (Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok) a povinnou, dohodu o uznaní záväzku, dotazník k dohode o uznaní záväzku a rozhodcovskej zmluve, rozhodcovskú zmluvu a zistil, že zmluvou o pôžičke sa založil záväzkovo - právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného ako dodávateľom, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinnou ako spotrebiteľom, ktorý pri jej uzatváraní nekonal v rámci svojej

podnikateľskej činnosti. Súd mal za nesporné, že záväzkový vzťah založený na základe zmluvy o pôžičke je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné posudzovať ho podľa príslušných ust. o spotrebiteľských zmluvách. Zároveň mal za preukázané, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 08.08.2013, t.j. v rovnaký deň ako oprávnený s povinnou uzavreli dohodu o uznaní záväzku. Dohodu o uznaní záväzku súd považoval za formulárový dokument, ktorého cieľom je dosiahnutie uznania záväzku, a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na zaplatenie dlžnej sumy, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou zmluvou. Poukázal na to, že rozhodcovská zmluva, ktorú predložil oprávnený povinne, bola uzavretá tiež vo formulárovej podobe, jej obsah povinná teda nemohla ovplyvniť, pretože celý obsah zmluvy bol už predtlačенý s tým, že v jej záhlaví boli doplnené iba osobné údaje. Súd vyjadril názor, že ak má byť rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Predtlačенé poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o rozhodcovskom konaní súd nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov takéhoto konania. Súd prvej inštancie zdôraznil, že kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad.

5. V zmysle vyššie uvedeného súd prvej inštancie vyhodnotil túto rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). Súd dospel k záveru, že pokiaľ v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok súd nepovažoval za vykonateľný, a preto ani nemohol byť exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Súd následne zistil, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňal náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Súd skonštatoval, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. S poukazom na uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že v posledných rokoch právny poriadok SR v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie. Taktiež prišlo k novele Občianskeho zákonníka účinnnej od 01.01.2008. Výsledkom procesu úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoSRK") ako samostatný predpis. Oprávnený poznamenal, že sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. V tomto smere poukázal na § 3 ods. 1, 2, 5 a 6 ZoRK. Ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje zdôvodnenie, prečo skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je formulárová, je pre súd neprijateľné. Záver súdu považoval za absurdný. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Listina s názvom Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy, to znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Na podporu správnosti svojich argumentov poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.01.2016, sp. zn. 9CoE/265/2015 a na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.06.2017, sp. zn. 6CoE/17/2017. Oprávnený poukázal na to, že zmluva, na základe ktorej boli povinne poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 01.10.2007, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 08.08.2013, teda po viac ako 5 rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Ďalej na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.07.2018 č.k. 41CoSr/6/2018-188, na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.08.2017 sp. zn. 8CoE/39/2017 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

8. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v prejednávanej veci sa oprávnený zápisnicou zo dňa 01.03.2017, spísanou pred súdnym exekútorom domáhal vykonania exekúcie voči povinnej na vymoženie 95,98 eura s prísl.. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 07519/16, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2017 a vykonateľnosť dňa 26.01.2017. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu prvej inštancie dňa 22.06.2017, ktorý o žiadosti rozhodol napadnutým uznesením.

9. V návrhu na vykonanie exekúcie a v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol ako exekučný titul označený Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, zo dňa 07.09.2016, spisová značka zn.: SRSAspA 07519/16, ktorý tvoril aj prílohu k žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Neušlo pozornosť odvolacieho súdu, že v rozhodcovskej zmluve sa oprávnený s povinnou dohodli, že na účely tejto zmluvy sa stálym rozhodcovským súdom rozumie a) Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 alebo b) Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., so sídlom Mlynská 2, 040 01 Košice, IČO: 36 577 928. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol ako exekučný titul priložený k žiadosti exekútora vydal iný rozhodcovský súd ako rozhodcovský súd dohodnutý v rozhodcovskej zmluve zo dňa 08.08.2013. Súd prvej inštancie preskúmal ako exekučný titul predložený Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava zo dňa 07.09.2016, spisová značka zn.: SRSAspA 07519/16, ktorým bol povinná (žalovaná) zaviazaná zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) sumu 95,98 eura s prísl., nahraďiť trovy rozhodcovského konania vo výške 19,80 eura a trovy právneho zastúpenia žalobcu vo výške 60,44 eura.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 1.júla 2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

13. Podľa § 9a ods. 1, 2, 3, 4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

14. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané oprávneným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že zmluva o pôžičke zo dňa 01.10.2007 uzatvorená medzi predchodcom oprávneného a povinnou je spotrebiteľskou zmluvou, uzatvorenou štandardným formulárovým systémom. V ustanovení § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je stanovené, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Zo zmluvy o pôžičke je zrejmé, že veriteľ, v tomto spore predchodca oprávneného, je

osoba, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a dlžník, v tomto spore povinná, je osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy vystupovala v pozícii spotrebiteľa.

16. V tejto súvislosti odvolací súd dodal, že v danej právnej veci si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie sporu medzi účastníkmi na základe rozhodcovskej zmluvy zo dňa 08.08.2013. S poukazom na uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 122/2011 vyplýva, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

17. Odvolací súd poukázal na znenie článku 3 bodu 3.1 rozhodcovskej zmluvy, v ktorom sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stáлом rozhodcovskom súde; b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (bod 3.1 rozhodcovskej zmluvy). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1. článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu (bod 3.2 rozhodcovskej zmluvy).

18. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že takto formulovaná rozhodcovská zmluva, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vzhľadom na podstatu plnenia oprávneného (veriteľa - dodávateľa), je viac ako pravdepodobné, že subjektom, ktorý bude uplatňovať svoje nároky pred povolaným orgánom, bude práve oprávnený a povolaným orgánom pre možné efektívnejšie dovolanie sa svojho nároku bude rozhodcovský orgán podľa výberu určeného subjektu. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, v zmysle ktorého predmetná rozhodcovská zmluva v bode 3.2 obsahuje neprijateľné dojednanie z dôvodu, že vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd po tom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na Stály rozhodcovský súd. Odvolací súd poukázal aj na to, že z rozhodcovskej zmluvy vôbec jasne nevyplyva, v akom rozsahu a akou osobou bol spotrebiteľ (povinná) poučený adekvátne o následkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve a v dotazníku o rozhodcovskom konaní odvolací súd nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov takéhoto konania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu možnosť výberu spôsobu riešenia sporu povinnou uvedená v rozhodcovskej zmluve je len zdánlivá a v prevažnej časti sporov zo spotrebiteľských zmlúv je možnosť výberu na strane žalobcu - veriteľa, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, čo považuje súd za nekalé dojednanie o možnosti riešenia sporov. Odvolací súd duplicitne zdôraznil, že o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku nejde, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Dojednanie takejto zmluvy v spotrebiteľskom právnom vzťahu je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže celý postup od rozhodcovskej zmluvy až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Odvolací súd výkon práv oprávneného - dodávateľa podľa predmetnej rozhodcovskej zmluvy považoval za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, nakoľko súdny exekútor žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú zmluvu) ani nemal byť vydaný.

20. V danom prípade súdny exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov a ktorého rozhodnutie je tak nulitným aktom. Súd prvej inštancie preto správne žiadost'

súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok zamietol, a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).